

Байдужість руйнує світ.

Кожна людина приходить у цей світ абсолютно чистим аркушем. Першими, хто формує позитивні чи негативні якості майбутньої особистості є найрідніші їй люди – батьки. Вони, власним прикладом, формують світогляд маленької особистості. Адже кожне маля намагається копіювати своїх батьків, їх вчинки, поведінку. Надалі дитина знайомиться із світом, з'являються друзі, вчителі. І на цьому етапі вплив оточення також має неабияке значення при формуванні моральних та етичних якостей людини. Ось тут, уже важливо, наскільки міцним є той фундамент сімейного виховання, що був закладений від народження, наскільки глибоким є розуміння проблем і потреб дитини у сім'ї.

Якщо формування особистості відбувалося у сім'ї де панують високі моральні принципи, де батьки є люди активні, які не байдужі до чужого горя, цікавляться життям своєї дитини, переймаються її проблемами, то і нова особистість виросте схожою на них. Така дитина ніколи не виросте пасивною і байдужою.

Але що ж робити, якщо не склалося, не було позитивного прикладу поруч. Людина виросла байдужою і що ж далі. Чим це загрожує суспільству та і зрештою їй самій.

Напевно, у цьому випадку, людина повинна усвідомити чим загрожує ця негативна риса і викоринити її.

Уявімо ситуацію. Ви ідете вулицею і бачите людину, що потребує невідкладної допомоги. Чи буде вам байдуже, чи пройдете ви повз? Перш ніж пройти повз задумайтесь, що на місці цієї людини може опинитися близька вам особа, та зрештою і ви самі. Якщо вам байдуже, продовжуйте свій шлях.

Доприкладу ви відпочиваєте на природі і не прибрали за собою сміття, не загасили вогнище. Вам байдуже, що завтра не буде цієї чудової місцини. Якщо усім буде байдуже, куди ви поїдете відпочивати наступного разу?

Адже не залишиться жодного місця де можна буде насолоджуватися усією повнотою краси природи.

Ви бачите, як ображають іншу людину. Вам байдуже? Пам'ятайте ви не завжди будете сильним і невразливим. У будь який момент вашого життя ви можете із героя, підкорювача життя, обернутися жертвою. І що тоді? Хто прийде на допомогу, хто підтримає, адже усім буде байдуже до ваших проблем. Як то кажуть, що посієш те і пожнеш.

Коли ви бачите самотніх літніх людей. Вам не хочеться їх підтримати, допомогти у міру свої сил і можливостей? Вам байдуже до їхніх проблем? Тоді пам'ятайте, якщо Бог дарує вам довгих років життя, ви також будете літньою людиною і будете потребувати підтримки, розуміння і допомоги.

Доки ви учень, вам байдуже до навчання. Пам'ятайте, щоб стати хорошим спеціалістом у своїй галузі необхідно мати ґрунтовні знання. Якщо вам досі байдуже, тоді не скаржтеся, коли вам надасть допомогу, доприкладу, лікар, якому також було байдуже до навчання та і до вашої особистості в цілому на момент вашого звернення.

Ви підросли і уже маєте право брати участь у виборчому процесі. Вам байдуже кого оберуть на місцевих, парламентських чи президентських виборах? Отже, вам байдужа доля вашої держави. Тоді не нарікайте на низький рівень життя, невміру високі комунальні платежі, на економіку, що не працює, хабарництво, яке процвітає, а науковий потенціал, що шукає роботи на чужині. Це ви пожинаєте плоди свого байдуже. Ви скажете, що геть нічого не тямите у політиці і загалом не можете визначитись із вибором та і на вибори не ходили. Так ось тут уже інші пасивні і байдужі до долі держави творять ваше майбутнє.

Вам байдуже якою мовою спілкуватися. Перш ніж сказати так, добре подумайте і усвідомте, що із зникненням мови зникає і нація. Адже мова – це безсмертна душа народу.

Пам'ятайте, що господар землі завжди спілкується рідною мовою, а поневолений раб розмовляє мовою свого господаря. Якщо вам хочеться бути рабом, то звичайно мова для вас не важлива.

А чим загрожує байдужість у світовому масштабі? На мою думку загальна байдужість може призвести, як наслідок, до загибелі усього людства вцілому.

Доприкладу якась держава – агресор вирішить, що їй необхідно поневолити сусідню державу. Інші країни вирішать, що ця проблема їх не стосується, адже у них все гаразд і не підтримають країну на яку здійснюється анексія. Що ж далі? А ось апетит то у країни – агресора росте, і він від своєї безкарності уже мріє про панування і на інших землях. Враховуючи те, що людство має на озброєнні атомну зброю це може призвести до світової війни із використання атому далеко не у мирних цілях. А це, у свою чергу, неминуча загибель для усього живого.

Таких прикладів можна наводити безліч. Отже, задумайтесь, чи може свідомо особистість залишатись байдужою і пасивною у сучасному світі. Байдужість – це негативна риса, що може знищити не лише окремо взятую особистість, але і людство вцілому. Тому не залишайтеся байдужими до чужого горя, до близьких людей, до усього що оточує вас. Пам'ятайте не буває чужих проблем, рано чи пізно ваша байдужість завдасть нищівного удару у відповідь.

Юля Пісоцька, 9 клас
Гурток «Юний кореспондент»
ЛМКМЦ «Галицьке юнацтво»